

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 45.

Vydána dne 27. června 1936.

Cena: Kč 1.20.

Obsah: (163.—171.) **163.** Zákon, kterým se prodlužuje zmocnění podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, ve znění čl. I zákona ze dne 26. června 1935, č. 131 Sb. z. a n. — **164.** Nařízení, kterým se mění zákon ze dne 15. února 1922, č. 71 Sb. z. a n., o vystěhovalectví. — **165.** Nařízení o úlevách pro motorová vozidla. — **166.** Nařízení o zpracování některých tuzemských olejnatých semen při výrobě umělých tuků jedlých v roce 1936. — **167.** Nařízení, kterým se prodlužuje účinnost vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 186 Sb. z. a n., o některých opatřeních, týkajících se chovu a výkrmu vepřového dobytka. — **168.** Nařízení o úpravě pachtovného při zemědělských pachttech. — **169.** Nařízení, kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 29. dubna 1935, č. 102 Sb. z. a n., jímž se upravují pro přechodnou dobu v textilní výrobě pracovní podmínky dělnictva. — **170.** Nařízení, jímž se mění stanovy Československého řádu Bílého lva a Československé medaile Bílého lva. — **171.** Vyhláška o výpovědi úmluvy mezi republikou Československou a republikou Polskou o vzájemném připuštění lékařů a porodních babiček k vykonávání praxe, podepsané ve Varšavě dne 23. září 1922.

163.

Zákon ze dne 17. června 1936,
kterým se prodlužuje zmocnění podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, ve znění čl. I zákona ze dne 26. června 1935, č. 131 Sb. z. a n.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

čl. I.

Zmocnění podle čl. I zák. č. 109/1934 Sb. z. a n. ve znění čl. I zák. č. 131/1935 Sb. z. a n. prodlužuje se do 30. června 1937.

čl. II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1936; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Zadina v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Machník v. r.

Dr. Franke v. r.

Nečas v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Czech v. r.

Najman v. r.

Tučný v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

164.

Vládní nařízení
ze dne 12. června 1936,
kterým se mění zákon ze dne 15. února 1922, č. 71 Sb. z. a n., o vystěhovalectví.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, prodloužené zákonem ze dne 26. června 1935, č. 131 Sb. z. a n.:

čl. I.

§ 6. zák. č. 71/1922 Sb. z. a n. se mění a zní:

(1) Zjednávatel osadníků pro cizinu je dovoleno jen s povolením ministerstva sociální péče a jen když hospodářské, sociální a zdravotní poměry ve státě, pro který osadníci mají být získáni, zajišťují v dostatečné míře úspěch kolonisace. Ministerstvu sociální péče přísluší posouditi, zda jsou dány podmínky pro zjednávání osadníků v Československu, a uděliti za tím účelem povolení, jakož i určiti podmínky pro zjednávání osadníků pro určitý kolonizační plán a pro určité časové období. Udělené povolení může být ministerstvem sociální péče kdykoliv odvoláno.

(2) Povolení zjednávatel osadníků může být uděleno toliko obchodním společnostem, majícím sídlo na území Československé repu-

bliky, veřejným obchodním společností, komanditním společností, komanditním společností na akcie, společností s ručením omezeným, avšak jen tehdy, jsou-li jejich osobně ručící společníci, po případě jednatele, vesměs československými státními příslušníky, bydlícími na území Československé republiky. Cizozemským společností může být toto povolení uděleno, ustanoví-li v území Československé republiky zmocněnce, který je zastupuje jak proti úřadům, tak i proti jednotlivcům s neomezeným právem a s neomezenou odpovědností, a jsou-li podle platných předpisů připuštěny k obchodování v tuzemsku. Tento zmocněnec musí být československým státním příslušníkem, trvale sídliti na území Československé republiky a potřebuje schválení ministerstva sociální péče, které může být kdykoliv odvoláno.

(3) Ministerstvo sociální péče, udělující povolení zjednávatí osadníky a schvalující zmocněnce cizozemských společností, stanoví i přiměřenou jistotu a dávku, kterou třeba před udělením povolení složit.

(4) Podrobnosti budou upraveny vládním nařízením.

Čl. II.

V § 31, písm. c) zvyšuje se povinnost dopraviti 1% vystěhovalců zpět do některého přístavu evropské pevniny na 10%.

Čl. III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Zadina v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Machník v. r.

Dr. Dérer v. r.

Nečas v. r.

Najman v. r.

Dr. Czech v. r.

Bechyně v. r.

Tučný v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

165.

Vládní nařízení

ze dne 12. června 1936

o úlevách pro motorová vozidla.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934,

č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, prodloužené zákonem ze dne 26. června 1935, č. 131 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Úlevy daňové.

§ 1.

(1) Poplatníkům daně důchodové, vyměřené podle §§ 18 až 22, po případě § 34 zákona o přímých daních, ze základu nepřesahujícího 150.000 Kč, kteří v době od 1. dubna 1936 do 31. prosince 1939 zakoupili pro vlastní potřebu nový osobní automobil (§ 65, odst. 3 zákona ze dne 12. dubna 1935, č. 77 Sb. z. a n., o dopravě motorovými vozidly a jich zdanění, § 25, odst. 1 vládního nařízení ze dne 4. července 1935, č. 153 Sb. z. a n.) o obsahu válců od 0'68 litru, přísluší na daně důchodové, vyměřené z důchodu roku, ve kterém byl automobil zakoupen, sleva uvedená v odstavci 3. Tato sleva bude však povolena při koupi automobilů o obsahu válců od 0'68 litru do 1'2 litru jen, bude-li automobil zakoupen do 1. dubna 1937, při koupi automobilů o obsahu válců více než 1'2 do 1'5 litru jen, bude-li automobil zakoupen do 1. října 1937.

(2) Je-li sleva, která má být povolena, vyšší než vyměřená daň důchodová, bude zbytek slevy odečten od daně důchodové za následující rok, po případě též za další léta. Sleva bude povolena jen při koupi těch automobilů, jejichž pořizovací náklad nelze daněproště odepisovati podle ustanovení § 15, č. 1, písm. b) zákona o přímých daních, a může být povolena pro týž automobil jen jednou. Témuž poplatníkovi může být sleva podle tohoto paragrafu povolena během tří let při zakoupení nejvýše dvou automobilů, případně i při zakoupení dalšího automobilu, který je náhradou za některý z nich zničený nepředvídanou příhodou (na př. rozbití, požár a pod.).

(3) Sleva činí pro automobil o obsahu válců

0'68 do 1'2 litru	500 Kč,
více než 1'2 do 1'5 litrů	1.000 Kč,
více než 1'5 do 2'— litrů	2.000 Kč,
více než 2'— do 2'5 litrů	2.500 Kč,
více než 2'5 do 3'— litrů	3.000 Kč,
více než 3'— do 4'— litrů	3.500 Kč,
více než 4'— litry	4.000 Kč.

(4) Obsah válců vypočte se podle vzorce

$$N = \frac{0.785 \times V \times V \times Z \times P}{1,000.000}$$

při čemž N značí obsah válců (v litrech), V vrtnání (v mm), Z zdvih (v mm), P počet válců.

(5) Vládním nařízením může být konečná lhůta, uvedená v odstavci 1, větě první, přiměřeně prodloužena.

§ 2.

(1) Od daně z obratu jsou osvobozeny tuzemské dodávky motorových kol (motocyklů), motorových kol s přivěsnými vozíky, motorových tříkolek [§ 63, odst. 1, písm. a) a d) zák. č. 77/1935 Sb. z. a n.], provedené v době od 1. července 1936 do 31. prosince 1939.

(2) Vládním nařízením může být konečná lhůta uvedená v odstavci 1 přiměřeně prodloužena.

§ 3.

Ustanovení § 60, odst. 1 až 6 zák. č. 77/1935 Sb. z. a n. budou znít takto:

„(1) Nová tuzemská motorová vozidla (§ 65, odst. 1), která byla dána po prvé do provozu v době od 1. dubna 1936 do 31. prosince 1939, s výjimkou jízdních kol s pomocným motorem o obsahu válců více než 0·1 litru, uvedených v § 63, odst. 1, písm. a), osvobozují se od daně

a) na dobu jednoho a půl roku, jsou-li hnána motory nízkotlakými, zařízeními výhradně pro pohon minerálními oleji, jichž hutnota při + 15° C nedosahuje 810° (tisícin hutnoty čisté váhy), nebo jejich směsí s lihem,

b) na dobu čtyř let, jsou-li hnána motory vysokotlakými (systém Diesel a pod.), zařízeními výhradně pro pohon oleji, jichž hutnota při + 15° C je 810° a vyšší, nebo jejich směsí s lihem, anebo jsou-li zařízeními výhradně pro pohon jinými hnacími látkami než těmi, které jsou uvedeny pod písm. a), nebo elektřinou.

(2) Osvobození podle odstavce 1 počíná ode dne, kdy motorového vozidla bylo po prvé použito k jízdě, a končí posledním dnem kalendářního čtvrtletí, ve kterém uplynula doba uvedená v odstavci 1.

(3) Na dobu čtyř let osvobozují se od daně také tuzemská motorová vozidla, jejichž poháněcí zařízení v době od 1. dubna 1936 do 31. prosince 1939, a to do čtyř let ode dne, kdy byla dána po prvé do provozu, bylo změněno výhradně pro pohon zmíněný v odstavci 1, písm. b). Toto ustanovení nevztahuje se na motorová vozidla uvedená v § 63, odst. 1, písm. a).

(4) Osvobození podle odstavce 3 počíná prvním dnem čtvrtletí, následujícího po daňovém období (§ 66, odst. 2), ve kterém bylo změněno poháněcí zařízení vozidla, a nevztahuje se na motorová vozidla, která již byla

osvobozena od daně podle ustanovení odstavce 1, písm. a).

(5) Vládním nařízením může být konečná lhůta, uvedená v odstavci 1, větě první a v odstavci 3, přiměřeně prodloužena.

(6) Vládním nařízením může pro motorová vozidla, označená v odstavci 1, písm. b), čtyřletá doba osvobození být zkrácena na dobu jednoho a půl roku, klesne-li z důvodů rozšíření těchto motorových vozidel spotřeba lihu k účelům motorickým pod množstvím spotřebované k tomuto účelu v kalendářním roce 1934. Toto ustanovení se nevztahuje na motorová vozidla, která již byla na dobu čtyř let od daně osvobozena.“

§ 4.

Nedotčena zůstávají osvobození, přiznaná do 31. března 1936 podle ustanovení § 60 zák. č. 77/1935 Sb. z. a n.

§ 5.

Ustanovení § 94, č. 2 zák. č. 77/1935 Sb. z. a n. se mění a bude znít:

„Železniční správa jest povinna sjednati dohody s osobami, které jsou ochotny se zavázati, že nebudou užívati motorových vozidel silničních na větší vzdálenost než 50 km měřených po silnici.“

§ 6.

V § 107, odst. 1 zák. č. 77/1935 Sb. z. a n. slova „dnem 1. ledna 1937“ nahrazují se slovy: „dnem 1. července 1937.“

čl. II.

Úprava nedělní služby u čerpacích stanic.

§ 1.

(1) V neděli smějí být prodávány pohonné látky, motorový olej a mazadla, pro motorová vozidla u čerpacích stanic v době od 8. do 12. a od 14. do 18. hod. za podmínek stanovených dále v §§ 2 až 5.

(2) Žádá-li toho místní potřeba, mohou zemské úřady pro jednotlivá místa, obce a okresy po slyšení příslušné obchodní a živnostenské komory, jakož i příslušných obcí, organizací a korporací zaměstnavatelských a zaměstnaneckých, stanovit prodejní dobu odchylně, než jak jest určena v předchozím odstavci, při čemž smí tato doba činit nejvýše 8 hodin.

§ 2.

Nedohodnou-li se v obcích, v nichž jsou v provozu alespoň dvě čerpací stanice, provo-

zovatelé, kteří použijí výhody podle § 1, o vhodném pořadu střídání nedělního prodeje pohonných látek, motorového oleje a mazadel, stanoví jej okresní úřad.

§ 3.

Provozovatelé, u nichž budou zaměstnanci podle předchozích ustanovení zaměstnání v neděli, jsou povinni založiti seznam, do něhož každé neděle buď teprve zapisována jména zaměstnanců v neděli pracujících, místo a doba, kde a jak dlouho byli zaměstnání. Tento seznam jest podnikatel povinen předložiti na požádání okresnímu úřadu a živnostenskému inspektorátu.

§ 4.

K nedělnímu prodeji nesmějí býti přibráni zaměstnanci mladší 18 roků.

§ 5.

(1) Zaměstnancům určeným k nedělnímu prodeji přísluší za neděli mzda smluvená nebo v místě obvyklá, zvýšená nejméně o 50 %, pokud kolektivní smlouvou není zaručena mzda vyšší.

(2) Tento nárok nemůže býti ujednáním vyloučen ani obmezen.

§ 6.

Zaměstnancům pracujícím v neděli podle předpisů tohoto článku jest poskytnouti jednou týdně nerušenou přestávku aspoň 32 hodiny.

§ 7.

Jednání nebo opominutí proti ustanovením tohoto článku trestají se podle čl. II zák. č. 109/1934 Sb. z. a n.

Čl. III.

Úlevy při stavbě a úpravě místností určených k uschovávání motorových vozidel (garáží).

Vládním nařízením budou vydány předpisy o stavbě a úpravě místností určených k uschovávání motorových vozidel (garáží), a to jak se zřetelem na zájmy veřejné, tak i na úspornost ve zřizování a udržování těchto místností.

Čl. IV.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1936, s výjimkou ustanovení čl. I, §§ 1, 3 a 4, která nabývají účinnosti dnem 1. dubna 1936; provedou je ministři veřejných prací, financí, průmyslu, obchodu a živností, sociální

péče a železnic v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Machník v. r.
Dr. Franke v. r.	Nečas v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Najman v. r.	Tučný v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

166.

Vládní nařízení

ze dne 12. června 1936

o zpracování některých tuzemských olejnatých semen při výrobě umělých tuků jedlých v roce 1936.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, prodloužené zákonem ze dne 26. června 1935, č. 131 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Výrobci umělých tuků jedlých jsou povinni z celkového množství tuzemské ozimé řepky a tuzemských sojových bobů, určeného podle ustanovení tohoto nařízení pro výrobu umělých tuků jedlých (§ 3), převzít v roce 1936 za cen a podmínek tímto nařízením stanovených tolik každé z uvedených plodin ke zpracování na umělé tuky jedlé (§ 1 vládního nařízení ze dne 12. března 1934, č. 51 Sb. z. a n., a § 1 vládního nařízení ze dne 13. dubna 1934, č. 67 Sb. z. a n.), kolik odpovídá v tomto roce podílu každého výrobce na výrobě umělých tuků jedlých pro tuzemskou spotřebu (§ 4 vl. nař. č. 51/1934 Sb. z. a n. ve znění čl. I, č. 1 vládního nařízení ze dne 14. prosince 1934, č. 253 Sb. z. a n., a čl. I vládního nařízení ze dne 28. února 1936, č. 43 Sb. z. a n.).

(2) Výrobci umělých tuků jedlých nesmějí ozimou řepku a sojové boby převzaté podle ustanovení předcházejícího odstavce znovu uváděti do prodeje a musí je zpracovati nejpozději do 31. července 1937. Výrobci umělých tuků jedlých oznámí do 1. srpna 1936 ministerstvu průmyslu, obchodu a živností, které olejárny za ně ozimou řepku vykoupí, a do 1. prosince 1936, které olejárny za ně vykoupí sojové boby. Ministerstvo průmyslu, ob-

chodu a živností vezme však na vědomí hlášenou mu směnu nebo zúčtování mezi jednotlivými výrobci umělých tuků jedlých, jestliže se nezmění množství ozimé řepky a sojových bobů, na tyto jednotlivé výrobce připadající (§ 3, odst. 2). Hlášení takové může být učiněno též organizací výrobců umělých tuků jedlých, jestliže by směna nebo zúčtování bylo provedeno za její součinnosti. Výrobci mohou část vykoupené ozimé řepky, nejvýše však 25.000 q, použítí jinak než ke zpracování na umělé tuky jedlé.

§ 2.

(1) Každý pěstitel, který chce nabízetí za podmínek tímto nařízením stanovených ozimou řepku a sojové boby ke zpracování na umělé tuky jedlé, oznámí nejpozději do 1. srpna 1936 sklizňovou plochu těchto plodin, a to pokud jde o ozimou řepku „Centrolenu“, lnářské nákupní, výrobní a úvěrní jednotě; zapsanému společenstvu s r. o. v Praze, pokud jde o sojové boby „Soji“, družstvu pro pěstování a zužitkování soje a olejnatých plodin, zapsanému společenstvu s r. o. v Praze; dále jest povinen oznámiti uvedeným organizacím závazně nabízená množství uvedených olejnatých semen, a to ozimé řepky nejpozději do 10. srpna 1936, sojových bobů nejpozději do 1. prosince 1936, pokud je chce nabídnouti ke zpracování na umělé tuky jedlé. Opis hlášení sklizňové plochy a závazně nabízených množství uvedených olejnatých semen odevzdá pěstitel dvojmo obecnímu úřadu. Obecní úřad zašle opisy hlášení z celé obce ministerstvu průmyslu, obchodu a živností a ministerstvu zemědělství, a to nejpozději, pokud jde o ozimou řepku, do 15. srpna 1936, a pokud jde o sojové boby, do 5. prosince 1936.

(2) Hlášení i opisy jejich musí být ověřeny dvěma důvěryhodnými osobami, které tím pověří starosta obce, a které ověřením potvrdí správnost údajů hlášení.

(3) Organizace pěstitelů olejnatých plodin uvedené v odstavci 1 zašlou do 15. srpna 1936, pokud jde o ozimou řepku, a do 5. prosince 1936, pokud jde o sojové boby, seznamy pěstitelů s udáním ohlášené sklizňové plochy a nabízeného množství ozimé řepky nebo sojových bobů ministerstvu zemědělství a v opise ministerstvu průmyslu, obchodu a živností.

(4) Organizace pěstitelů olejnatých plodin uvedené v odstavci 1 jsou povinny přijímat i a projednávat i hlášení pěstitelů nečlenů.

§ 3.

(1) V roce 1936 bude nejvýše převzato ke

zpracování na umělé tuky jedlé 90.000 q ozimé řepky ze sklizně roku 1936, 600 q sojových bobů ze sklizně roku 1935 a 13.200 q ze sklizně roku 1936.

(2) Ministerstvo průmyslu, obchodu a živností vyrozumí výrobce, kolik jsou povinni převzítí ozimé řepky a sojových bobů na každých 100 kg jim přiznaného výrobního množství umělých tuků jedlých za cen a podmínek tímto nařízením stanovených, vyhláškou v Úředním listě republiky Československé.

(3) Za množství odebraná ke splnění povinnosti podle odstavce 2 považují se jen ta, která budou doložena doklady podle § 4.

§ 4.

(1) Pěstitelské organizace (§ 2, odst. 1) vydají pěstitelům, kteří ohlásili sklizňovou plochu a nabízené množství olejnatých semen, trojmo osvědčení o množství ozimé řepky nebo sojových bobů, které tito vzhledem ke své přihlášce smejí dodat ke zpracování na umělé tuky jedlé. Na tomto osvědčení bude zároveň potvrzen tuzemský původ semene.

(2) Prodává-li pěstitel přihlášené množství olejnatých semen jednomu odběrateli, vydá mu jedno vyhotovení osvědčení, druhé vyhotovení zašle pěstitelské organizaci. Prodává-li několika odběratelům, vrátí osvědčení pěstitelské organizaci, která mu vydá na prodané množství dílčí osvědčení a vrátí mu osvědčení s poznamenáním odprodaného množství. Dílčí osvědčení odevzdá pěstitel odběrateli.

(3) Každý, kdo nejza pěstitelem dále prodá ozimou řepku nebo sojové boby tuzemského původu, určené ke zpracování na umělé tuky jedlé, vydá nabyvateli potvrzení o tom, že jde o ozimou řepku nebo sojové boby tuzemského původu, s udáním váhy a vyznačením jména a bydliště kupujícího i prodávajícího a pěstitele, a s odvoláním se na osvědčení, které o semenech bylo vydáno.

(4) Výrobci umělých tuků jedlých jsou kromě osvědčení nebo potvrzení povinni doručit orgánům vykazati se též nákladním listem nebo jinou listinou veřejného dopravního podniku o převzaté ozimé řepce a sojových bobech tuzemského původu. Množství dopravené jinak než veřejným dopravním prostředkem potvrdí obecní úřad místa dodání.

(5) Předepsané doklady jest uchovávat po dobu tří let.

(6) Vzory osvědčení (odstavec 1), dílčího osvědčení (odstavec 2) a potvrzení (odstavec

3) budou vyhlášeny ministerstvem průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministerstvem zemědělství v Úředním listě republiky Československé.

§ 5.

(1) Výrobci umělých tuků jedlých zaplatí:

a) jednak pěstiteli při přímém nákupu

1. za ozimou řepku za 100 kg čisté váhy včetně daně z obratu franko vagon v nakládací stanici a za podmínek uvedených v připojeném vzoru A při nákupu v době

	od 15. července do 31. srpna 1936	od 1. září do 15. října 1936
v zemi České	Kč 230'—	Kč 235'—
v zemi Moravsko- slezské	„ 224'—	„ 229'—
v zemi Slovenské, vyjímajíc obvod ob- chodní a živnostens- ké komory v Ko- šicích,	„ 214'—	„ 219'—
v zemi Slovenské, v obvodě obchodní a živnostenské ko- mory v Košicích, a v zemi Podkarpato- rské	„ 210'—	„ 215'—

2. za sojové boby za 100 kg čisté váhy včetně daně z obratu franko parita stanice Bratislava a za podmínek uvedených v připojeném vzoru B . . . Kč 195'—;

b) jednak pěstitelským organizacím k úhradě jejich výloh spojených s prováděním úkolů podle tohoto nařízení 1½% ze zaplacené ceny za veškerou nakoupenou ozimou řepku a sojové boby, a to do 30 dnů po provedeném nákupu.

(2) Je-li dodavatelem ozimé řepky nebo sojových bobů někdo jiný než pěstitel, platí ceny uvedené v odstavci 1, písm. a) jako ceny nejvyšší.

(3) Cena rozumí se za dodávky od 50 q výše. Rozdíl v dovozném při zásilkách menších než 50 q hradí prodávající.

(4) Výrobci umělých tuků jedlých jsou povinni ke zpracování na umělé tuky jedlé převzít od 15. července do 30. září 1936 nejméně 80% na ně připadajícího množství tuzemské ozimé řepky, zbytek do 15. října 1936; sojové boby převezmou v době od 1. listopadu 1936 do 31. ledna 1937. Za převzatá pokládají se též množství sice zaplacená, avšak prozatím uskladněná u dodavatele za jeho souhlasu.

§ 6.

(1) Výrobci umělých tuků jedlých jsou povinni hlásiti ministerstvu průmyslu, obchodu a živností 14tidenně v obdobích, uvedených v § 5, odst. 4, od kterých dodavatelů a jaká množství ozimé řepky a sojových bobů vykouplili.

(2) Olejárný, pověřené výrobci umělých tuků jedlých výkupem ozimé řepky (sojových bobů), jsou povinny oznámiti ministerstvu průmyslu, obchodu a živností do 31. srpna 1936 (do 1. ledna 1937), od kterých pěstitelů v seznamech v § 2, odst. 3 uvedených odebranou, po případech odebraly ozimou řepku (sojové boby).

§ 7.

Pěstitelé ozimé řepky a sojových bobů jsou povinni odebrati pro vlastní spotřebu řepkové, pokud se týče sojové pokrutiny tuzemského původu v množství odpovídajícím jejich dodávce těchto olejnatých semen v roce 1936 ke zpracování na umělé tuky jedlé.

§ 8.

(1) U ministerstva průmyslu, obchodu a živností zřizuje se komise, skládající se z 8 zástupců (náhradníků) výrobců umělých tuků jedlých, vysílaných poměrně podle výrobního množství jednotlivými organizacemi výrobců, a ze stejného počtu zástupců (náhradníků) pěstitelů ozimé řepky a sojových bobů, jmenovaných ministrem zemědělství.

(2) Komisi přísluší:

a) dohodnouti druhy a množství olejnatých semen, která budou podle vládního nařízení, jež o tom bude vydáno, nejvýše převzata ke zpracování na umělé tuky jedlé ze sklizně roku 1937, dále cenu semen, další podmínky odběrní, jakož i ceny, množství a podmínky odběru pokrutin pěstiteli olejnatých semen;

b) k dožádání nebo z vlastního podnětu jednatí a podávati dobrozdání a náměty o otázkách, týkajících se provádění § 6, odst. 1 vl. nař. č. 51/1934 Sb. z. a n., pokud jde o zpracování olejnatých semen při výrobě umělých tuků jedlých.

(3) Ke schůzím komise jest též zváti po jednom zástupci olejárny, vysílaném organizací těchto výrobců, Ústředny čl. obchodních a živnostenských komor v Praze, Ústředního svazu čl. průmyslníků v Praze, Říšského poradního sboru při ministerstvu zemědělství, Stálé delegace zemědělských rad, Poradního sboru spotřebních družstev při ministerstvu sociální péče a Československé obilní společnosti; těmto zástupcům přísluší poradní hlas.

(4) Schůze svolává ministerstvo průmyslu, obchodu a živností, jehož zástupce jednání v komisi řídí. Ke každé schůzi komise budíž zván též zástupce ministerstev zemědělství, sociální péče, vnitra, veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a národní obrany. Schůze musí býti svolána, žádá-li o to některé z těchto ministerstev.

(5) Funkce v komisi jsou čestné. Jednací řád schvaluje ministerstvo průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministerstvem zemědělství.

§ 9.

Dojde-li o odběru semen a pokrutin [§ 8, odst. 2, písm a)] ve lhůtě určené ministerstvem průmyslu, obchodu a živností spolu s ministerstvem zemědělství v komisi závčas před osevem k dohodě mezi zástupci pěstitelů olejnatých semen a zástupci výrobců umělých tuků jedlých, vyhlásí ministerstvo průmyslu, obchodu a živností tuto dohodu v Úředním listě republiky Československé po předchozím slyšení Československé obilní společnosti. Nejde-li takto k dohodě, nebo vyjádří-li se proti sjednané dohodě ohledně odběru pokrutin Československá obilní společnost, anebo požádá-li o to písemně u ministerstva průmyslu, obchodu a živností do sedmi dnů ode dne vyhlášení dohody aspoň 20% výrobců umělých tuků jedlých, počítaje podle výrobních oprávnění, rozhodne o věci ministerstvo průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministerstvy zemědělství a sociální péče a své rozhodnutí vyhlásí v Úředním listě republiky Československé.

§ 10.

(1) Dozor na dodržování ustanovení tohoto nařízení vykonávají orgány, které jsou nebo budou pověřeny dozorem na dodržování ustanovení vládního nařízení č. 51/1934 Sb. z. a n.

(2) Pěstitelské organizace (§ 2, odst. 1) podléhají, pokud jde o plnění úkolů tímto nařízením jim svěřených, doзору, který vykonává ministerstvo průmyslu, obchodu a živností a ministerstvo zemědělství.

§ 11.

Přestupky tohoto nařízení trestají se podle čl. II zák. č. 109/1934 Sb. z. a n.

§ 12.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři průmyslu, obchodu a živností, zemědělství, veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, financí, vnitra,

zahraničních věcí, národní obrany a sociální péče.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Zadina v. r.

Dr. Černý v. r.

Machník v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Nečas v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Czech v. r.

Najman v. r.

Tučný v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Spina v. r.

VZOR A

podmínek, které jest pojmouti do ujednání o prodeji a koupi tuzemské ozimé řepky

[k § 5, odst. 1, písm. a), č. 1 vládního nařízení ze dne 12. června 1936, č. 166 Sb. z. a n.].

1. Prodej a koupě děje se na základě těchto podmínek, jinak podle zvyklostí plodinové bursy v Praze, s podrobením se rozhodčímu soudu této bursy.

2. Chce-li prodávající dodávati semeno řepky ozimé ve vlastních zdarma zapůjčených pytlech, oznámí kupujícímu, že jest zásilka k odeslání přichystána. Kupující jest povinen dáti prodávajícímu příkaz do 15 dnů po obdržení oznámení.

Nechce-li prodávající zapůjčiti své pytle, jest kupující povinen dodati potřebné prázdné pytle franko stanice nakládací, podle příkazu prodávajícího, do 15 dnů po udělení příkazu.

Jestliže kupující potřebné pytle nezašle do 15 dnů po udělení příkazu, má prodávající právo odeslati řepku ve vlastních pytlech, které kupující jest povinen vrátiti během 8 dnů po dojití zboží franko nakládací stanice. Nevrátí-li kupující pytle včas, zaplatí půjčovné podle zvyklostí plodinové bursy v Praze.

Prodávající jest vázán odeslati řepku nejpozději do 10 dnů po přijetí pytlů.

3. Kupní cena jest splatná za hotové beze srážky po převzetí zboží a předložení účtu.

4. Dodané semeno smí býti jediné řepka ozimá tuzemská, musí býti zdravá, suchá, čistá, bez plísňe, nezapáchající a nesmí míti více než 3% cizích přísad (jiného semene, hlíny a pod.). Bylo-li by zjištěno, že hodnota semene jest nižší, avšak ne o více než 8%, ježto není zcela zdravé, suché, čisté, nebo ne

o více než 5% z důvodů jiných, jest kupující povinen zboží převzít se slevou, odpovídající nižší hodnotě. Je-li znehodnocení vyšší než 8%, pokud se týče 5%, má kupující právo zboží buďto převzít s odpovídající slevou, nebo jeho převzetí odmítnouti. Odmítne-li je, má kupující právo postupovati podle příslušných ustanovení zvyklostí plodinové bursy v Praze. Výlohy spojené s případným rozbořem nese strana, která stanoveným podmínkám nevyhověla.

5. Přejímání zboží děje se v místě vykládání, podle úředně zjištěné váhy místa, kde zboží bylo odevzdáno k dopravě.

6. Při zásilkách menších než 5.000 kg hradí rozdíl ve výši dovozného prodávající.

7. Dodávka musí býti doložena doklady podle § 4 vl. nař. č. 166/1936 Sb. z. a n.

V Z O R B

podmínek, které jest pojmouti do ujednání o prodeji a koupi tuzemských sojových bobů

[k § 5, odst. 1, písm. a), č. 2 vládního nařízení ze dne 12. června 1936, č. 166 Sb. z. a n.].

1. Prodej a koupě děje se na základě těchto podmínek, jinak podle zvyklostí plodinové bursy v Bratislavě, s podrobením se rozhodčímu soudu této bursy.

2. Chce-li prodávající dodávati sojové boby ve vlastních zdarma zapůjčených pytlech, oznámí kupujícímu, že jest zásilka k odeslání přichystána. Kupující jest povinen dáti prodávajícímu příkaz do 10 dnů po obdržení oznámení.

Nechce-li prodávající zapůjčiti své pytle, jest kupující povinen dodati potřebné prázdné pytle franko stanice nakládací, podle příkazu prodávajícího, do 10 dnů po udělení příkazu.

Jestliže kupující potřebné pytle nezašle do 10 dnů po udělení příkazu, má prodávající právo odeslati zboží volně ložené.

Prodávající jest vázán odeslati sojové boby nejpozději do 10 dnů po přijetí pytlů.

3. Kupní cena jest splatná za hotové beze srážky po převzetí zboží a předložení účtu.

4. Jakostním základem jsou sojové boby žluté s olejnatostí nejméně 17%.

Dodané sojové boby musí býti tuzemského původu, barvy žluté neb zelené (nikoliv černé nebo hnědé), zralé, zdravé, suché, nezapáchající a nikoliv uměle sušené. Nesmějí obsaho-

vati více než 3% cizích přísad (jiných semen, sojových semen nevyvinutých, scvrklých a minerálních neb organických nečistot) a nesmějí dále obsahovati více než 10% zlomků sojových bobů. Činil-li by obsah zlomků méně než 20%, nebo je-li hodnota z jiného důvodu nižší, avšak ne o více než 8%, je kupující povinen zboží převzít s náhradou nižší hodnoty, stanovené rozhodčím soudem plodinové bursy v Bratislavě. Je-li hodnota nižší o více než 8%, má kupující volbu buď zboží odmítnouti nebo je s náhradou nižší ceny, stanovené plodinovou bursou v Bratislavě, převzít. Odmítne-li kupující zboží podmínkám nevyhovující, má právo postupovati podle příslušných ustanovení zvyklostí plodinové bursy v Bratislavě.

Pro ustanovení olejnatosti, čistoty a obsahu zlomků sojových semen jest směrodatný rozbor Státního výzkumného ústavu zemědělského v Bratislavě. Výlohy spojené s rozbořem platí strana, která smluvním podmínkám nevyhověla.

5. Přejímání zboží děje se v místě vykládání podle úředně zjištěné váhy v místě, kde zboží odevzdáno bylo k dopravě.

6. Při zásilkách menších než 5.000 kg hradí rozdíl ve výši dovozného prodávající.

7. Dodávka musí býti doložena doklady podle § 4 vl. nař. č. 166/1936 Sb. z. a n.

167.

Vládní nařízení

ze dne 19. června 1936,

kterým se prodlužuje účinnost vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 186 Sb. z. a n., o některých opatřeních, týkajících se chovu a výkrmu vepřového dobytka.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, prodloužené zákonem ze dne 26. června 1935, č. 131 Sb. z. a n.:

§ 1.

Účinnost vládního nařízení č. 186/1934 Sb. z. a n., stanovená do 30. června 1936, se prodlužuje do 30. června 1939.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. čer-

vence 1936; provedou je ministři zemědělství a vnitra.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Machník v. r.
Dr. Franke v. r.	Nečas v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Najman v. r.	Dr. Šrámek v. r.
Dr. Spina v. r.	

168.

Vládní nařízení

ze dne 19. června 1936

o úpravě pachtovného při zemědělských pachtech.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, prodloužené zákonem ze dne 26. června 1935, č. 131 Sb. z. a n.:

§ 1.

Pachtýř zemědělských pozemků, který pachtovaný pozemek sám nebo se svou rodinou obdělává a nemá svých i pachtovaných pozemků více než 8 ha, může žádati, aby pachtovné, které bylo ujednáno před 1. červencem 1934 některým ze způsobů v §§ 2 a 3 uvedených, bylo pro pachtovní rok 1935/1936 upraveno na nejvyšší pachtovné, vypočtené podle dalších ustanovení tohoto nařízení.

§ 2.

(1) Byla-li pro výpočet pachtovného vzata za základ buď zcela nebo z části cena určitého množství pšenice nebo žita, nebo pšenice a žita, vezme se za základ výpočtu nejvyššího pachtovného výkupní cena pšenice a ječmene, pokud se týče cena žita a ovsa (§ 4), při čemž každý z obou takto sdružených druhů obilnin se počítá polovičním množstvím; jinak ujednaný způsob výpočtu této ceny zůstává nezměněn.

(2) Bylo-li pachtovné smlouveno buď zcela nebo z části v určitém množství pšenice nebo žita, nebo pšenice a žita, bude nejvyšší pachtovné plněno ve stejném množství pšenice a

ječmene, pokud se týče žita a ovsa, a to v polovičním množství každého z takto sdružených druhů obilnin.

§ 3.

(1) Bylo-li pachtovné ujednáno v penězích, vypočte se podle průměrné ceny, kterou byla znamenána na plodinové burse v měsících červenci, srpnu, září, říjnu a listopadu roku, kdy pachtovné bylo ujednáno, pšenice nebo žito domácího původu, množství pšenice, případně žita, kterému odpovídá peněžitá částka dosaďadního pachtovného; při pachtovném ujednaném před rokem 1923 rozhoduje cena z roku 1923. Za základ výpočtu vezme se pšenice, jestliže průměrný čistý katastrální výtěžek obecní z 1 ha zemědělské půdy, zjištěný pro účely paušalování daně z obratu u drobných zemědělců za rok 1932, přesahuje 20 Kč (11'51 Kč z 1 kat. jit.); je-li nižší, vezme se za základ výpočtu žito. Průměrnou cenou obilí podle první věty jsou ceny stanovené vyhláškou ministerstva zemědělství ze dne 9. srpna 1933, č. 172 Sb. z. a n., ze dne 1. prosince 1933, č. 219 Sb. z. a n., a ze dne 23. prosince 1934, č. 281 Sb. z. a n., o průměrné ceně 1 q pšenice a 1 q žita domácího původu za pěti-měsíční období červenec, srpen, září, říjen a listopad, na plodinových bursách v Praze, Brně a Bratislavě v letech 1923—1934.

(2) Z takto zjištěného množství pšenice nebo žita vezme se za základ výpočtu nejvyššího pachtovného cena pšenice a ječmene, pokud se týče cena žita a ovsa, a to v polovičním množství každého takto sdružených druhů obilnin. Cenou touto, která vypočte se, pokud jde o pšenici, žito a oves podle základních výkupních cen (u pšenice za 100 kg pšenice sklovité o hektolitrové váze 79 kg, u žita za 100 kg o hektolitrové váze 70 kg, u ovsa za 100 kg světlého ovsa o hektolitrové váze 50 kg) za měsíc červenec, srpen, září, říjen a listopad sklizňového roku 1936, jest arithmetický průměr z těchto základních výkupních cen parita sídlo příslušné plodinové bursy příslušného druhu obilí domácího původu včetně daně z obratu; stejným způsobem vypočte se také cena ječmene, pouze s tou odchylkou, že za základ výpočtu se bere průměr mezi výkupní cenou ječmene sladovnického o hektolitrové váze nikoliv pod 68 kg a výkupní cenou ječmene, který jest horší jakosti, avšak o hektolitrové váze nejméně 60 kg. Průměrné ceny obilnin vyšetří a ve Sbírce zákonů a nařízení včas vyhlásí ministerstvo zemědělství; vyjdou-li při vyšetření těchto cen za 100 kg desetinná místa, zaokrouhlí se zlomky dosahující 0'50 Kč a více na nejbližší vyšší Kč, kdežto

ke zlomkům neobsahujícím 0'50 Kč se nepřihlíží.

(3) Plodinovou bursou podle ustanovení odstavce 2 rozumí se v zemi České plodinová bursa v Praze, v zemi Moravskoslezské plodinová bursa v Brně a v zemích Slovenské a Podkarpatoruské plodinová bursa v Bratislavě.

§ 4.

Výkupní cenou (§ 2, odst. 1) a základní výkupní cenou (§ 3, odst. 2) toho kterého druhu obilí se rozumí výkupní, pokud se týče základní výkupní cena zvýšená o případné dobové příplatky tohoto obilí, stanovená a vyhlášena Československou obilní společností podle vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úpravě obchodu s obilím, moukou a mlýnskými výrobky a některými krmivými, ve znění vládního nařízení ze dne 13. července 1935, č. 152 Sb. z. a n., a vládního nařízení ze dne 20. července 1935, č. 156 Sb. z. a n.

§ 5.

Bylo-li ujednáno pachtovné plnění dvěma nebo všemi třemi způsoby, jak jsou uvedeny v §§ 2 a 3, jest při úpravě pachtovného postupovati u každého druhu plnění samostatně.

§ 6.

(1) Nárok na úpravu pachtovného jest pachtýři uplatniti nejdéle do 60 dnů ode dne účinnosti tohoto nařízení doporučeným nebo na potvrzení dodaným dopisem propachtovatelé nebo jeho hospodářské správě; zmeškání této lhůty má za následek ztrátu nároku.

(2) Domnívá-li se propachtovatel, že pachtýři nárok na úpravu pachtovného nepřisluší, může oznámiti okresnímu soudu, v jehož obvodu leží pozemek, nejdéle do 15 dnů po obdržení pachtýřova oznámení své námítky.

§ 7.

Předchozí ustanovení platí také o úpravě pachtovného tehdy, má-li pachtýř, jemuž jest zemědělská výroba hlavním zdrojem důchodu, více než 8 ha vlastní a pachtované půdy a sám nebo se svojí rodinou na pachtovaném pozemku hospodaří, pokud výměra pozemků, které má v pachtu, činí aspoň čtvrtinu výměry zemědělských pozemků, na nichž hospodaří.

§ 8.

(1) Také pachtýř hospodářských celků, jako jsou dvory, statky nebo usedlosti, může, nepřesahuje-li výměra zemědělské půdy vlastní i pachtované 500 ha, žádati, aby

pachtovné, které bylo ujednáno před 1. červencem 1934, bylo upraveno pro pachtovní rok 1935/1936. Za tím účelem jest pachtýř povinen pod ztrátou nároku oznámiti propachtovateli nebo jeho hospodářské správě doporučeným nebo na potvrzení dodaným dopisem do 15 dnů ode dne účinnosti nařízení, že žádá za úpravu pachtovného. Nedojde-li k dohodě v dalších 30 dnech, může pachtýř v dalších 15 dnech žádati u okresního soudu, v jehož obvodu leží hospodářský celek, aby pachtovné bylo upraveno.

(2) Soud zjistí podle pachtovní smlouvy, jaká část pachtovného připadá na půdu zemědělskou a na budovy obytné a hospodářské a zařízení, kterých je třeba k provozování zemědělství a k výlučnému zpracování jeho výrobků, a jaká část připadá na jiné nemovitosti (na př. závody průmyslové, obytné budovy, které neslouží zemědělské výrobě), na inventář pachtýři k používání postoupený a na jiná práva, spojená s držbou propachtovaných nemovitostí, a pod. Prvou část pachtovného upraví pak soud přiměřeně podle ustanovení §§ 2, 3 a 5.

(3) Jde-li o hospodářské celky (odstavec 1) o výměře nad 250 ha do 500 ha zemědělské půdy vlastní i pachtované a pachtované pozemky jsou majetkem církevním, majetkem veřejných fondů nebo všeobecně užitečných nadací, platí o úpravě pachtovného ustanovení předchozích odstavců s tou změnou, že soud, jestliže se pachtýř nedohodne s propachtovatelem, upraví pachtovné k žádosti pachtýře jen tehdy, je-li dosavadní pachtovné nepřiměřeně vysoké oproti pachtovnému sjednanému v obdobných případech po 1. červenci 1934, a to přiměřeně tomuto pachtovnému. Sleva však nesmí býti větší, nežli jaká by vyplývala podle odstavců 1 a 2.

§ 9.

(1) Při počítání výměry zemědělské půdy pokládají se nerozvedení manželé za osobu jedinou.

(2) Na přebytky nejvýše půl ha se nehledí.

§ 10.

(1) Je-li ujednané pachtovné nižší nežli pachtovné vypočtené podle tohoto nařízení, zůstává nezměněno.

(2) Bylo-li smlouveno platiti pachtovné předem, platí se zálohou podle pachtovného z předcházejícího roku a případné rozdíly vyrovnají si strany, až bude upraveno pachtovné podle tohoto nařízení.

§ 11.

(1) Vzdal-li se pachtýř nároku na úpravu pachtovného, jest takové vzdání se právně bezúčinné.

(2) Všechna jiná ustanovení pachtovní smlouvy, zejména i zvláštní ujednání o placení daní a přírážek zůstávají nedotčena.

§ 12.

Ustanovení tohoto nařízení platí obdobně o podpachtu.

§ 13.

O námitkách podaných podle § 6, odst. 2 nebo podle § 7, jakož i o návrzích na úpravu pachtovného podle § 8 rozhoduje soud v řízení nesporném.

§ 14.

Doručí-li se oznámení podle §§ 6, 7 a 8 doporučeným dopisem, nepočítají se dny poštovní dopravy do lhůty.

§ 15.

Kde se v tomto nařízení mluví o ujednaném pachtovném, rozumí se tím i pachtovné, jehož bylo dosaženo v dražbě.

§ 16.

Pachtýřům, kterým bylo pachtovné upraveno podle vládního nařízení ze dne 29. července 1933, č. 164 Sb. z. a n., o úpravě pachtovného při zemědělských pachttech, přísluší nárok na úpravu pachtovného podle tohoto nařízení i bez oznámení podle § 6, odst. 1, § 7 a § 8, odst. 1, jsou-li splněny podmínky tímto nařízením dané.

§ 17.

Toto nařízení nabývá účinnosti čtrnáctým dnem po vyhlášení; provedou je ministři zemědělství a spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Machník v. r.
Dr. Franke v. r.	Nečas v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Najman v. r.	Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r. .

169.

Vládní nařízení.

ze dne 19. června 1936,

kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 29. dubna 1935, č. 102 Sb. z. a n., jímž se upravují pro přechodnou dobu v textilní výrobě pracovní podmínky dělnictva.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, prodloužené zákonem ze dne 26. června 1935, č. 131 Sb. z. a n.:

čl. I.

§ 5 vl. nař. č. 102/1935 Sb. z. a n. mění se takto:

1. V odstavci 1, první větě a v odstavci 2, první větě nahrazují se slova „do šesti týdnů“ slovy „do osmi týdnů“.

2. V odstavci 3 vypouští se slovo „závody“.

3. Ustanovení odstavce 3 doplňuje se větou tohoto znění: „Není-li znění hromadné smlouvy pracovní sepsáno v jazyku státním, budiž připojen její věrný překlad v jazyku státním“.

čl. II.

V § 10 vl. nař. č. 102/1935 Sb. z. a n. ve znění vládního nařízení ze dne 20. dubna 1936, č. 102 Sb. z. a n., nahrazují se slova „30. června 1936“ slovy „30. června 1937“.

čl. III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr sociální péče v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Machník v. r.
Dr. Franke v. r.	Nečas v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Najman v. r.	Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

170.**Vládní nařízení**

ze dne 19. června 1936,

jímž se mění stanovy Československého řádu
Bílého lva a Československé medaile Bílého
lva.

Se souhlasem presidenta republiky Československé nařizuje vláda republiky Československé podle § 4 zákona ze dne 10. dubna 1920, č. 243 Sb. z. a n., kterým se mění zákon o zrušení šlechtictví, řádův a titulů:

§ 1.

Čl. 3 stanov Československého řádu Bílého lva a Československé medaile Bílého lva, vyhlášených vládním nařízením ze dne 7. prosince 1922, č. 362 Sb. z. a n., jímž se zřizují Československý řád Bílého lva a Československá medaile Bílého lva, a změněných vládním nařízením ze dne 13. listopadu 1924, č. 261 Sb. z. a n., a vládním nařízením ze dne 23. srpna 1930, č. 120 Sb. z. a n., se mění a zní takto:

Čl. 3.

Řádových vyznamenání jest úhrnem ve třídě I. 250, ve třídě II. 400, ve třídě III. 900, ve třídě IV. 1500 a ve třídě V. 3000.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vy-

hlášení; provedou je ministr zahraničních věcí a ministr národní obrany.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Zadina v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Machník v. r.

Dr. Franke v. r.

Nečas v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Czech v. r.

Najman v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

171.**Vyhláška ministra zahraničních věcí**

ze dne 12. června 1936

o výpovědi úmluvy mezi republikou Československou a republikou Polskou o vzájemném připuštění lékařů a porodních babiček k vykonávání praxe, podepsané ve Varšavě dne 23. září 1922.

Úmluva mezi republikou Československou a republikou Polskou o vzájemném připuštění lékařů a porodních babiček k vykonávání praxe, podepsaná ve Varšavě dne 23. září 1922 a uveřejněná ve Sbírce zákonů a nařízení pod č. 133 z roku 1926, byla republikou Československou vypověděna dne 18. prosince 1935, takže podle čl. 11 pozbude účinnosti dne 18. června 1936.

Dr. Krofta v. r.